

Adı-Soyadı: M. Serhat ÖZYAR

Doğum Yeri ve Tarihi: Trabzon, 25 Mart 1965

Eğitimi:

- Lise Diploması: Bornova Anadolu Lisesi, İzmir, 1982
- Üniversite Lisans: Elektrik ve Elektronik Müh. Böl. (E.E.M.B.), Orta Doğu Teknik Üniversitesi (O.D.T.Ü.), Ankara, 1986
- Yüksek Lisans: E.E.M.B., O.D.T.Ü., Ankara, 1988
- Doktora: E.E.M.B., O.D.T.Ü., Ankara, 1996

Ödüller ve Burslar:

- Türkiye Bilimsel ve Teknik Araştırma Kurumu (TÜBİTAK) Lisans Bursiyeri, 1982-1986
- ODTÜ'den "Şeref Öğrencisi" olarak lisans mezuniyeti, 1986
- TÜBİTAK Yüksek Lisans Şeref Bursiyeri, 1986-1988
- ODTÜ, EEMB'de Araştırma Görevlisi olmaya hak kazanma, 1986
- TÜBİTAK Doktora Şeref Bursiyeri, 1988-1993
- İngiltere'de Royal United Hospital, Bath ve Dept. Of Applied Physics. Univ. of Bath ile İskoçya'da Royal Infirmary Hospital, Aberdeen ve Dept. of Bio-Medical Physics and Bioengineering, Aberdeen University'de kısa dönem çalışmalarda bulunmak üzere İngiliz Kültür Heyeti (British Council) bursu, Şubat 1989
- "Prof.Dr. Erol GELENBE En İyi Yüksek Lisans Tezi Ödülü", ODTÜ, 1989
- "En İyi Bildiri Birincilik Ödülü", Elektrik Mühendisliği 4. Ulusal Kongresi, İzmir, Eylül 1991
- 1991 IEEE Ultrasonics Symposium "Öğrenci Seyahat Yardım Programı" Desteği

İş Geçmişi:

- Elektrik ve Elektronik Mühendisliği Bölümü, O.D.T.Ü., Ankara
- Araştırma Görevlisi: 1986-1990
 - Öğretim Görevlisi: 1990-

EMO Dergisi Yayın Kurulu ve Ankara Şube Yönetim Kurulu Eski Üyesi Dr. Serhat Özyar'ı Kaybettik...

SERHAT,

Senin ardından bu yazıyı yazacağımı hiç düşünmemiştim. Seni yazmak gerçekten kolay değilmiş, zorlanıyorum. Bizler; ne kadar en yakın dost ve candan arkadaşlar da olsak, hep birbirimizi yeterince tanıdığımızı ve anladığımızı sanıyoruz, sanıyorduk, sanıyorduk. Oysa ne kadar müthiş yanıliyorduk. Hep yokluk sonrası, birbirimizi kaybettiğimiz o andan itibaren daha iyi anlıyoruz galiba; ancak bu sefer de nedense anlatamıyoruz hislerimizi. Dök-tüğümüz gözyaşlarına saklanıyor ve kayboluyor sanki bütün duygularımız, hislerimiz, cümlelerimiz. Düşünüyorum da; bu “kirlenmiş çağda” belki de seni hiç anlat(a)mamak, yazmamak, senin “temiz sayfalarını” ortallıklara çıkarmamak, kirlenmiş ellerimizle tutmamak daha doğru belki de...

Aynı dünyaları paylaştığın, benzer ütopyalar peşinde koştuğun ama bunca koşuşturma ve yükün altında nefesin yetmediği için tanışma fırsatı bulamadığın ve ardında bıraktığın, sayıları giderek azalan diğer “gönül dostlarına” seni anlatmak zorunda hissediyorum yine de kendimi.

Maalesef çok küçük yaşlarda “merak böceği” tarafından ısırılmış ve “dünyayı değiştirmeye” aday; “Bahtsız Yaşamlar Derneği”ne üye olmuşsun. Bu nedenle hep “sorumlu”, “huzursuz” ve “fazla” yaşadın. Bedelini de, bile bile “en ağır” şekilde ödedin; sevmenin, paylaşmanın, dostluğun, mavinin, coşkunun, üretmenin, mücadelenin, direnmenin, barışın, kardeşliğin ve bütün diğer kaybolmaya yüz tutmuş “güzel” şeylerin...

Anılar birer birer canlanıyor zihnimde; öğrencilik günlerimizdeki ODTÜ Elektrik Mühendisliği Bölümü “duvar gazetemiz”, ODTÜ’deki odanda yaptığımız “geyik muhabbetlerimiz”, Bilim ve Ütopya Dergisi ve Elektrik Mühendisliği Dergisi Yayın Kurulu toplantılarındaki hararetli tartışmalarımız, Eymir Gölü gezintilerimiz, aile meclislerinde çoluk-çocuk buluşmalarımız...

Ne kadar çok konuştuk, koştuk ve yorulduk. Biliyor musun; farkındaydık aslında herşeyin.. Yine de farkında olmamayı seçtik bilinçli olarak. Belki de çölden bir avuç kum alıp savurarak, çölü değiştirdiğimizi düşündük, herşeye rağmen.. Ancak sen koşmaya devam ettin hastalığının en yoğun anlarında bile. Son ana kadar, gönül verdiğin partinin çalışmalarına devam ettin.

Serhat; biz seni tanıyabildiğimiz, anlayabildiğimiz ve sevebileceğimiz kadar çok sevdim. Elimizden geldiği kadar da sevmeye ve seni yaşa(t)maya çalışacağız, hiç kuşkun olmasın. Ancak, kısa ama “güzel ömrünü” başışladığın oğlun ve çocuklarımız için; daha “mutlu yarınlar, iyi ve güzel bir dünya” bırakamazsak, kusurumuza bakma şimdiden, olur mu?

Seni çok özleyeceğiz, hep özleyeceğiz.

